

ת"פ 7131/11/12 - מדינת ישראל נגד אבשלום ארגוב

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"פ 7131-11-12 מדינת ישראל נ'
ארגוב(עציר)

ת"פ 7691-11-12

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
אבשלום ארגוב

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצויג

הנאשם הובא על ידי שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד צדוק חוגי

גזר דין

הרקע.

ראשיתו של תיק זה בכתב אישום שהוגש ביום 05.11.2012 בת.פ. 7131-11-12 כנגד הנאשם בגין עבירות של תקיפה חבלנית, איומים והעלבת עובד ציבור. בדיון שהתקיים בפני ביום 09.04.2014 הודה והורשע הנאשם בעובדות כתב האישום והופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

בדיון אשר התקיים ביום 14.7.2015 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו תיק פלילי 2177-06-14 ותיק פלילי 5342-12-13 "יצורפו" לתיק פלילי 7131-11-12, הנאשם יודה ויורשע בעובדות שבשני כתבי האישום, והדיון ידחה לטיעונים לעונש. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

ואכן, באותו מעמד, הודה הנאשם בעובדות שני כתבי האישום והורשע על פי הודייתו.

ביום 06.10.15 "צירף" הנאשם תיק נוסף שמספרו- 16366-07-15. על פי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום ובטרם טיעונים לעונש יופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר משלים אשר יבדוק אפשרות הפניית הנאשם לקהילה טיפולית סגורה.

כאן המקום לפרט במה הודה הנאשם:

עמוד 1

ת.פ. 7131-11-12

הנאשם הודה כי ביום 31.10.12 בסמוך לשעה 23:32 שהה ביחד עם ט' מ' (להלן: "המתלוננת") ברחוב יהודה הלוי בראשון לציון. באותן הנסיבות אחז בידה של המתלוננת, משכה בכוח והצמיד אותה אל החומה במקום. בהמשך משך הנאשם שוב בידה של המתלוננת, אחז עם ידו הימנית בצווארה וחנק אותה. בהמשך משך בשיערה של המתלוננת, הפילה ארצה והכה באמצעות אגרוף בפניה. הנאשמת ניסתה לברוח מהנאשם אך הנאשם תפס אותה והכה פעם נוספת בפניה באמצעות אגרוף. בהמשך, ברחוב הכובש בראשון לציון אחז הנאשם במתלוננת והצמידה אל הרכב החונה במקום. השוטר יניב סעדה אשר הגיע למקום, עיכב את הנאשם לחקירה והכניסו לניידת משטרתית והנאשם אמר לשוטר כי הוא לא סופר אותו ויזיין אותו, וכן אמר לשוטר יניב כי הוא אימפוטנט והוא זיין והוא יזיין אותו.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירת תקיפה חבלנית - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, עבירת איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין ועבירת העלבת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

ת.פ. 5342-12-13

הנאשם הודה כי ביום 9.10.13 בשעה 21:52 או בסמוך לכך ברחוב צ"ג בנות 14 בראשון לציון החזיק בתוך כיס מכנסיו בסכין מתקבע מבלי שהוכיח שהחזיק בו למטרה כשרה ומחוץ לכותלי ביתו.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה - עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין.

ת.פ. 16366-07-15

על פי החלק הכללי של כתב האישום עולה כי ביום 10.6.14 הורה כב' השופט מזרחי במסגרת תיק מ"ת 2187-06-14 כי הנאשם ישהה במעצר בית לילי בין השעות 22:30 ל- 06:00 בבוקר שלמחרת וביתר היום יהא רשאי הנאשם לצאת לכל מטרה בתנאי שיהיה מלווה על ידי הערבה.

הנאשם הודה כי ביום 4.7.15 בשעה 00:56 או בסמוך לכך, ברחוב צ"ג בנות בעיר ראשון לציון התפרץ לרכב מסוג טויוטה שמספרו 83-532-71 השייך למר אליהו הנדלמן (להלן: "המתלונן"). באותן הנסיבות גנב הנאשם מהרכב מכשיר GPS, 2 זוגות משקפי שמש, מכשיר איזופארק, 3 מטענים לרכב, שלט לחניון, לייזר עם פנס, 2 כבלי USB, שקית סוכריות, 2 חטיפי בוטנים, מטר, תפס לחלון, ספר רכב, 3 מפות טיולים ומוצרי טיפוח והגיינה השייכים למתלונן.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין, בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב - עבירה לפי סעיף 413 וסיפא לחוק העונשין ובעבירה של גניבה מרכב - עבירה לפי סעיף 413 ד (א) לחוק העונשין.

ת.פ. 2177-06-14

אישום ראשון:

הנאשם הודה כי בין יום 16.5.14 בשעה 22:00 ליום 17.5.14 בשעה 15:00, ברחוב לבונטין בראשון לציון גנב מרכב מסוג "פגיו" שמספרו 78-045-12 אשר בבעלותו של מר שרון גוהר (להלן: "המתלונן") תעודת זהות, רשיון נהיגה, סורק ברקודים, זוג מפתחות חלופיים וכרטיס חיוב.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של גניבה מרכב - עבירה לפי סעיף 413ד (א) לחוק העונשין ובעבירת גניבת כרטיס חיוב - עבירה לפי סעיף 16 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986.

אישום שני:

הנאשם הודה כי ביום 17.5.14 בשעה 15:17 או בסמוך לכך, בסופר "שי טוויק" ברחוב הגדוד העברי 56 בראשון לציון עשה שימוש בכרטיס החיוב בסך של 600 ₪. בהמשך ביצע הנאשם 2 נסיונות משיכה שלא צלחו באמצעות כרטיס החיוב במכשיר "כספומיני" במקום.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב - עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986, בעבירה של נסיון הונאה בכרטיס חיוב - עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986 + סעיף 25 לחוק העונשין ובעבירה של קבלת דבר במרמה - עבירה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

אישום שלישי:

הנאשם הודה כי ביום 17.5.14 בשעה 16:01 או בסמוך לכך, בקיוסק המזל ברחוב הרצל 33 בראשון לציון, עשה הנאשם שימוש בכרטיס החיוב בסך של 688 ₪.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב - עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986 ובעבירה של קבלת דבר במרמה - עבירה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

תסקירי שירות המבחן.

כפי המפורט לעיל, הדיונים בעניינו של הנאשם התקיימו בשני תיקים: ת.פ. 7131-11-12 ובת.פ. 16366-07-15. אכן, בשלב מסוים, אוחדו התיקים יחדיו והטיעונים לעונש נשמעו ביחס לשני התיקים הללו ולעבירות בהן הודה הנאשם בארבעה כתבי אישום כמפורט לעיל. בנסיבות דיוניות אלה הוגשו בעניינו של הנאשם ארבעה תסקירים משירות המבחן. האחרון והוא המסכם הוגש עובר לדין שהתקיים ביום 15.12.15.

עיון בתסקירי שירות המבחן, מצביע על כך שאין האמור בתסקירים הללו עומד לצדו של הנאשם. מטעמים ברורים אין מקום להביא מתוך התסקירים, אך משום שטענות בא כוח הנאשם הופנו כנגד שירות המבחן מצאתי במקרה חריג להביא מהתרשמות קצינת המבחן. שירות המבחן מצא כי שורש הסיכון במצבו של הנאשם אינו נעוץ רק בהתמכרותו ותלותו של הנאשם בסמים, אלא גם בדפוסים עברייניים ושוליים מושרשים בנאשם. לנאשם קשיים להיענות לגבולות ולסמכות והוא נעדר מודעות לחומרתו מצבו, כמו גם לוקה במוטיבציה נמוכה לשינוי בהעדר כוחות לכך. שירות המבחן נמנע מלבוא בהצעה טיפולית או שיקומית בעניינו. הטיפול הנכון שמוצא שירות המבחן הוא בין כותלי בית הסוהר על ידי גורמי טיפול בשירות בתי הסוהר.

טיעוני הצדדים לעונש.

באת כוח הנאשם הרחיבה הדיבור באשר לחומרת מעשי הנאשם כפי שבא לידי ביטוי בעובדות כתבי האישום בהן הודה, תוך פירוט רב מתוך כתבי האישום הללו. מעבר לחומרת המעשים הצביעה התובעת על התסקירים השליליים אשר הוגשו בתיקים אלה. התביעה מצאה לערוך כעין רשימת מלאי של מתחמי ענישה בכל עבירה ועבירה ובסופו של טיעון ביקשה התובעת לגזור על הנאשם עונש מאסר ארוך וממושך על פי הרף העליון של כל המתחמים שפירטה. במאמר מוסגר אציין כי עתירת התביעה לעונש בסברה כי היא הולכת אחר תיקון 113 לחוק העונשין מגלה מידת הבעייתיות של התיקון או שמא הבעייתיות ביישום התיקון על ידי התביעה. אם נלך לשיטת התביעה הרי שבגין התיקים בהם נדון הנאשם במשפט זה יש להשית עליו עונש מאסר של 90 חודשי מאסר בפועל משמע שבע וחצי שנים. על כך יש להוסיף לשיטת התביעה עונש המאסר המותנה המופעל בעקבות הרשעותיו בתיקים אלה, למשך 10 חודשים ו- 22 ימים משמע למעלה משמונה שנות מאסר! משמע בגין עבירות של: איומים והעלבת עובד ציבור, תקיפה חבלנית, החזקת סכין, מרמה בכרטיס חיוב, התפרצות לרכב וגניבה ממנו עותרת התביעה לעונש של שבע וחצי שנות מאסר.

בטיעוני הסניגור לעונש, מצא הסניגור לתקוף את שירות המבחן. עיקר טיעוניו או שמא טרונייתו של הסניגור מופנית לכך ששירות המבחן למעשה זנח הדרך השיקומית הטיפולית בנאשם. לדברי הסניגור במקרה זה היה על שירות המבחן להמליץ על שילוב הנאשם בקהילה טיפולית לגמילה מסמים, במקום סגור ובטיפול אינטנסיבי. לדברי בא כוח הנאשם מדובר בנאשם אומלל שהבעיה היחידה שלו היא התמכרותו לסמים, הא ותו לא. הסניגור כמו גם אחי הנאשם שהעיד למענו כחלק מראיות הנאשם לעונש, סבורים כי טיפול בבעיה זו יביא גאולה לנאשם. הסניגור דוחה התרשמות שירות המבחן כי בעייתו של הנאשם אינה אך בהתמכרות אלא באורח החיים העברייני שסיגל לעצמו.

כמו כן, הפנה הסניגור לעבירות אותן ביצע שאין בהן חומרה רבה משום הנסיבות. בתוך כך, הצביע על האבסורד שבטיעון התביעה לעונש מאסר למשך למעלה משמונה שנות מאסר.

דין והכרעה.

בפתח הדברים מצאתי להפנות שוב לאבסורד שבטיעוני התביעה לעונש. נדמה לעיתים שהתביעה נקלעה לכלל טעות בהבנת תיקון 113 לחוק העונשין. תיקון זה לא בא להחמיר בענישה. אני אומר דברים אלה לפי שיש ביכולתי להשוות בין המצב המשפטי ששרר בטיעונים לעונש של התביעה לפני התיקון ואחריו. לפני התיקון לא נדרש לקבוע מתחמים

וממילא לא הייתה התביעה מעלה על דעתה בתיק זה, לנוכח העבירות שעבר הנאשם לאחר שהודה בתיקים תוך חסכון מזמן שיפוטי יקר כמו גם הפנמת המעשה האסור וחרטה, לעתור לעונש של שבע וחצי שנות מאסר. נראה כי תיקון 113 לחוק העונשין לא הובן כדבעי. מקנן גם חשש בלב שעתירת התביעה לעונש כה מוגזם הינה עתירה טקטית. משמע סבורה התביעה שהחמרה בענישה היא תכלית תפקידה ולכן ככל שתעתור לעונש חמור ואף מוגזם בית המשפט ילך אחר דרך זו. כולי תקווה שאין הדבר כך. לא ראוי ולא הולם לרשות מטעם המדינה לטעון לעונש בדרך זו.

לגופו של עניין. אכן, הנאשם עובר עבירות רבות הן בעברו כפי שמגלה גיליון הרשעותיו הקודמות כמו גם העבירות בהן הודה במסגרת משפט זה. אני מקבל המלצת שירות המבחן כי במהלך השנים, על פי התנהלות הנאשם ואורח חייו, סיגל לעצמו דרך חיים שולית ועבריינית. שירות המבחן אינו שולל כי עיקר הבעיה הוא בשימוש בסמים, אלא קבע כי ברבות הימים בצד ההתמכרות לסמים, פיתח הנאשם דפוסים עברייניים מושרשים. שירות המבחן סבור כי גורמי טיפול בשב"ס יש ויסייעו לנאשם בין כותלי בית הסוהר.

כאמור, אני סבור כי ביקורתו של הסניגור כלפי שירות המבחן אינה במקומה. שירות המבחן מוחזק כמי שמבצע תפקידו בנאמנות רבה, במקצועיות ובמיומנות. עיון בתסקירי שירות המבחן, יגלה מה מקור ההמלצה. מקורה בהתנהלות הנאשם בעבר. שכן אם רצה הנאשם לטפל בעצמו, מה לו כי המתין עד הלום, עד אשר חרב המאסר מתהפכת מעל ראשו. אני מקבל דברי אחי הנאשם שיש בידו כדי לסייע לאחיו, אך השאלה מדוע המתין עד הלום? וכי לא הבחין בהתדרדרות אחיו ונפילתו פעם אחר פעם לסמים או שמא גם דברי האח מקורם ברצון לסייע לאחיו מפני המאסר?

מכל מקום, עובדה אחת ברורה והיא העונש של 10 חודשים ו-22 ימים דהיינו המאסר המותנה חב ההפעלה. אין לפנינו תסקיר משירות המבחן שמכשיר המתווה לפי סעיף 85 לחוק העונשין. וכידוע, בלי תסקיר אין לפעול על פי המתווה הזה וממילא חובה לגזור העונש המותנה הנ"ל.

מה העונש בגין העבירות בהן נדון הנאשם? לא מצאתי לקבוע מתחם עונש לכל עבירה ועבירה כאילו הייתי רוכל בשוק המונה מעלות סחורתו. אני סבור כי יש לגזור העונש באופן כולל כמקשה אחת. כשאני בוחן מעשיו של הנאשם בגינם נדון אני מוצא חומרה רבה במיוחד בעבירות האלימות שגילה הנאשם כלפי המתלוננת בת.פ. 7131-11-12. כמו כן, בעבירות הרכוש אני מוצא חומרה בעבירות של פריצה לכלי רכב וגניבה מהם, כמו גם שימוש בכרטיס חיוב במרמה. עבירות אלה יש בהן פגיעה חמורה בקורבנות העבירה, ומדיניות הענישה הינה להחמרה בענישה, אלא שברור שאין מדובר בהחמרה כשיטתה המוגזמת של התביעה.

אני סבור כי העונש הכולל בגין העבירות אותן ביצע הנאשם הוא 24 חודשי מאסר בפועל.

אשר על כן, אלה העונשים שאני גוזר על הנאשם:

אני מורה על הפעלת המאסר המותנה למשך 10 חודשים ו-20 ימים שהוטל על הנאשם בתיק פלילי 8379/04 על פי גזר דין מבית משפט השלום בתל אביב - יפו, מיום 15.1.08 ואשר הוארך בגזר הדין מיום 7.11.11 מתיק פלילי

32718-11-09.

בגין העבירות אותן עבר הנאשם במשפט זה אני גוזר עליו עונש מאסר למשך 24 חודשים.

שני עונשי המאסר הללו ירוצו בחופף ובמצטבר באופן שעונש המאסר הכולל במשפט זה הינו למשך 30 חודשי מאסר.

מעונש המאסר הנ"ל יש לנכות תקופות מעצרו של הנאשם כדלקמן:

מיום 31.10.12 ועד 5.12.12.

ומיום 4.7.15 ועד היום.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרור הנאשם ממאסר לא יעבור עבירת אלימות נגד גוף אדם, וכן עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, כמו גם עבירת רכוש מסוג עוון למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין - החזקת נכס חשוד כגנוב.

7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרור הנאשם ממאסר לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

אינני גוזר על הנאשם סנקציה כספית.

ככל שהנאשם הפקיד סכום כסף בגין ערובה לשחרורו בתיק מ"ת 76191-11-12 הרי ההפקדה תוחזר לעו"ד חוגי.

לשרות בתי הסוהר, נוכח תקופת המאסר שגזרתי על הנאשם אני סבור שיש לשקול בחיוב שילוב הנאשם בתוכנית טיפולית שיקומית בין כותלי בית הסוהר, לרבות ובמיוחד טיפול בהתמכרות לסמים.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ד טבת תשע"ו, 05/01/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה